

ΚΩΣΤΑΣ ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Μαθητής του Κώστα Μεταλληνού

Από το βιβλίο του

_____ **Μ. Θαβωρίτη** _____

‘Ωραίοι ’Ανθρωποι

Έκδόσεις Θαβώρ

Αθήνα 2000

ΚΩΣΤΑΣ ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Στάθηκε ως εργάτης του Κυρίου άκρως συνεπής στον κανόνα της Καινής Διαθήκης. Γεννημένος, ως άνθρωπος, με ευγένεια και ευαισθησία υπηρέτησε μέχρι τὰ τέλη της ζωής του πιστά και ταπεινά, όπως ο Χριστός ζήτησε από τους δικούς του (Λκ. 17/10).

Ἡ μεθοδικότητά του στην έρευνα τῆς Βίβλου τόν αναδεικνύει μοναδικό στην εποχή του.

Δέν ασχολήθηκε με δημοσιεύματα, αλλά όλα όσα εκήρυξε είναι αξια νά δημοσιευτοῦν και κρατήθηκαν μαγνητοφωνημένα.

Γι' αυτό, μετά τό θάνατό του είδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητας τρεις βασικές μελέτες του: ΝΥΜΦΗ ΧΡΙΣΤΟΥ, Η ΠΑΛΑΙΑ ΖΥΜΗ, ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, και υπάρχουν πολλά άλλα πού δέν έχουν απομαγνητοφωνηθεί.

Γνώρισα τόν **Κώστα Χονδρογιάννη** μόλις τελείωσε ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Ἦταν μιά μέρα, πού πῆγα στά Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, γιά νά δῶ τήν **Ἐλευθερία Ρημάκη**, πού ἐργαζόταν ἐκεῖ.

Τίς μέρες ἐκεῖνες βρίσκονταν σέ δράση πολλές ὀργανώσεις καί ὑπηρεσίες, πού μεθόδευαν τή διανομή τῶν βοηθημάτων πού ἔρχονταν ἀπό τό ἐξωτερικό στήν ἐντελῶς κατεστραμμένη Ἑλλάδα, γιά νά ἀνακουφίσουν τόν πάσχοντα πληθυσμό της.

Τότε, καί ὁ **Κ. Χ.** ἐργαζόταν σέ μιά ἀπ' αὐτές τίς ὑπηρεσίες, καί μοῦ τόν σύστησε ἡ **Ἐλευθερία**.

Ἀργότερα, ὁ **Κ.Χ.** ἐμφανίζεται ὡς συνεργάτης στό περιοδικό "**ΣΑΛΠΙΣΜΑ**" πού ξεκίνησε τήν ἔκδοσή του τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1945.

Ὁ **Κώστας**, χάριε στήν ἔμφυτη εὐγένεια καί εὐαισθησία του, πολύ νωρίς ἔδειξε ἐνδιαφέρον γιά κείνους πού ἔπασχαν.

Γρήγορα, μπῆκε στή χορεία τῶν πιστῶν τῆς Ἐλευθέρας Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας Ἀθηνῶν.

Εἶχε ἰδιαίτερη ἐπίδοση στήν "**Ὁργάνωση Ἐργασίας**", καί σύντομα τό γραφεῖο τοῦ **ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΟΣ** ἀποκτοῦσε ἓνα μετάλλινο σκεῦος μέ τά καρτελλάκια πού θά γράφονταν τά ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, καί θά μπορούσες εὐκόλα νά ἔχεις μιά εἰκόνα σχετικά μέ τήν κίνηση τοῦ περιοδικοῦ.

Τό σκεῦος αὐτό ἦταν δῶρο τοῦ **Κ.Χ.** στό **ΣΑΛΠΙΣΜΑ**.

Μέ τόν καιρό, ἄρχισε νά δίνει συνεργασία στό περιοδικό στή στήλη: "**Ἡ θέση τοῦ χριστιανοῦ στήν Ὁργάνωση τῆς Ἐργασίας**".

Τό ἴδιο θέμα ἀνέπτυξε ἓνα βράδι στήν Αἴθουσα τῆς ὁδοῦ Λυκούργου 18^Α, μπροστά σέ εὐρύτερο ἀκροατήριον. Ἀνάμεσά τους ἦταν καί ὁ **Χάρης Καρτερούλης**, Διευθυντής, τότε, τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος ἐντυπωσιάστηκε καί τόν συνεχάρη μέ πολύ θερμά

λόγια.

Τό μεθοδικό μυαλό τοῦ Κ.Χ. δέν ἦταν δυνατό νά μή προσέξει τόν ἀδελφό Γιάννη Καψάλη, πού ἔκανε στήν ἐκκλησία τῆς ὁδοῦ Λυκοῦργου συστηματική μελέτη τῆς Βίβλου.

Εἶναι βέβαιο, καί τό ὁμολόγησε καί ὁ ἴδιος ὁ Κ.Χ., ὅτι ὁ Γ. Καψάλης στάθηκε τό πρότυπο πού εἶχε ὑπόψη του, ὅταν ἀργότερα ἔλαβε τήν εὐθύνη τοῦ ἄμβωνα τῆς ἐκκλησίας στήν Ἄνω Νέα Σμύρνη.

Ἄνταποκρινόμενος στήν εὐθύνη αὐτή, μελέτησε καί δίδαξε τό θέμα σχετικά μέ τή σύσταση, τή λειτουργία καί τή διοίκηση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ σύμφωνα μέ ὅσα μᾶς παραδίνει ἡ Κ.Δ. Ἦδη ἔχει ἐκδοθεῖ σέ βιβλίο μέ τόν τίτλο, ΝΥΜΦΗ ΧΡΙΣΤΟΥ τό 1997.

Μετά ἐξεδόθησαν σέ βιβλία, ἄλλες δύο μελέτες του ἀπό κασσέτες πού ἀπομαγνητοφωνήθηκαν, "Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΖΥΜΗ" (1998) καί "ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ" (1998).

Ὁ Κ.Χ. μιλοῦσε πάντοτε χωρίς χειρόγραφο. Κρατοῦσε μόνο κάποιες βασικές σημειώσεις τοῦ θεματός του, πού τό πλαισιώνουν πολλά χωρία ἀπό τή Βίβλο.

Ὅταν πρωτοξεκίνησε ἐργάστηκε ὡς ὑπεύθυνος στήν Εὐαγγελική Ἐκκλησία Λιπασμάτων.

Ἡ ἐκκλησία αὐτή πρωτοξεκίνησε μέ τόν Ὑφαντίδη, μέσα ἀπό τό κτήριο τῆς Ἀρμενικῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας στά Λιπάσματα, ὅταν οἱ Ἀρμένιοι ἀδελφοί ἔφυγαν γιά τήν Ἀμερική, λίγο πρὶν ἐκραγεῖ ὁ Β' Παγκόσμιος πόλεμος.

Σέ λίγο ἀναχώρησε γιά τήν Ἀμερική καί ὁ Ὑφαντίδης, καί μέ τήν κατοχή πού ἀκολούθησε τά μέλη εἶχαν διασκορπισθεῖ. Ἔτσι, μέ τήν ἀπελευθέρωση ἄρχισαν πάλι νά συγκεντρώνονται οἱ ἀδελφοί σέ συνάξεις

"κατ' οἶκον".

Ἡ οἰκογένεια **Ροδονίδη** εἶχε, τότε, προσφέρει γιά τόν σκοπό αὐτό τό σπίτι της, στή συνοικία τῆς Ἀνάστασης.

Σέ λίγο, νοικιάστηκε ἕνα κατάστημα στήν ὁδὸ Κανελλοπούλου, κι ἐκεῖ ἡ ἐκκλησία Λιπασμάτων ἐμφανίζεται σέ δημόσιο χῶρο, μέ ὑπεύθυνο τόν **Κώστα Χονδρογιάννη**.

Πῶς, ἀργότερα, ἡ ἐκκλησία ἀπέκτησε ἰδιόκτητο χῶρο στήν ὁδὸ Μισαηλίδη καί μεταφέρθηκε ἐκεῖ μέ τήν ἐπωνυμία ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ εἶναι κάτι πού μᾶς διαφεύγει.

Ἄλλά καί σ' αὐτήν τήν ἐκκλησία ὁ Κ.Χ. ὑπηρέτησε ἀρκετά χρόνια, ὥσπου κάποτε ἀπεχώρησε καί ἀνέλαβε τήν ὑπευθυνότητα τοῦ ἄμβωνα τῆς νεοϊδρυθείσης Ἀνεξάρτητης Ἐκκλησίας στήν ᾽Ανω Ν. Σμύρνη.

Ἵπηρετήσε μέ ἐξαιρετικό ζῆλο, καί οἱ πρεσβύτεροι τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς φρόντισαν νά μαγνητοφωνοῦν τίς ὁμιλίες του μέ πολλήν ἐπιμέλεια καί τάξη, ὥστε νά μπορούμε σήμερα τίς ὁμιλίες ἐκεῖνες νά τίς ἐκδίδομε σέ βιβλία.

Ἡ ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρα τοῦ Κ.Χ. μπορεῖ ν' ἀποδειχθεῖ σήμερα μέ τρία ἱστορικά περιστατικά, πού μᾶς εἶναι γνωστά ἀπό τό περιβάλλον τῶν ἀνθρώπων πού ἔζησαν μαζί του μέσα στήν ἐκκλησία.

Α' Ὡς λογιστής σέ ἐργοστάσιο παραιτήθηκε, ἀμέσως, ὅταν ὁ ἕνας τῶν συνεταίρων τοῦ ζήτησε νά κρατᾶ διπλά βιβλία, προκειμένου νά ρίξει τόν ἄλλο συνέταιρο...

Β' Παραιτήθηκε ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς ὁδοῦ Μισαηλίδη, χωρίς νά πεῖ σέ κανέναν ἀπολύτως τίποτα. Ἡ ἀδελφή Ἐπιστήμη Κοντοπούλου,

πού τόν ἐκτιμοῦσε ιδιαίτερα, τόν πίεζε πολύ, νά τῆς ἐμπιστευθεῖ τούς λόγους τῆς ἀποχώρησής του, ἀλλά ἐκεῖνος κράτησε τό στόμα του ἐρημικά κλειστό, διότι καί ἡ παραμικρή του νύξη θά χῶριζε τά μέλη της Ἐκκλησίας.

Γ' Ὄταν βρέθηκε γιά μικρό χρονικό διάστημα στήν Ἀμερική, πρόλαβαν οἱ προσωπικοί του ἀντίπαλοι νά στείλουν μήνυμα στούς ἐκεῖ κύκλους, ὅτι "Δέν εἶναι δικός μας".

Μά σέ μιά συντροφιά πού πῆγε ἐκεῖ καί ἐπρόκειτο νά μιλήσει πρόωγη μαθητής του, μόλις τόν εἶδε ἀνάμεσα στό ἀκροατήριο, εἶπε: "Ἀδελφοί, δέν μπορῶ σήμερα νά σᾶς μιλήσω, τή στιγμή πού ἀνάμεσά μας βρίσκεται ὁ δάσκαλός μου· καί τόν παρακαλῶ νά λάβει τό λόγο!".

Αὐτό θά πεῖ ἠθικό μεγαλεῖο, πού, ἀληθινά συγκινεῖ.

Στό σημεῖο αὐτό εἶναι ἐπίκαιρο νά ἀναφέρουμε τό στίχο τοῦ Πίνδαρου πού λέγει:

ΘΝΗΣΚΕΙ ΔΕ ΣΙΓΑΘΕΝ ΚΑΛΟΝ ΕΡΓΟΝ, δηλ. πεθαίνει ἕνα καλό ἔργο, ὅταν κανεῖς τό ἀποσιωπᾶ.

Καί ὁ μὲν **Κώστας Χονδρογιάννης** καλά ἔκανε καί κράτησε κλειστό τό στόμα, ἀλλά οἱ πνευματικοί του ἀδελφοί καί φίλοι δέν θά ἦσαν ἀπλῶς ἀσυνεπεῖς εἰς τό χρέος τους ἂν δέν μιλοῦσαν, ἀλλά θά ἀδικοῦσαν καί τήν κοινωνία τῶν πιστῶν ἀποκρύπτοντας μιάν ἀρετή ἀπό τίς πολύ σπάνιες στόν πνευματικό κόσμο.

Ἡ ἐντολή τῆς Κ. Διαθήκης εἶναι: "Ὁ δέ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω" (Α' Κορινθ. 1/31 καί Β' Κορινθ. 10/17· Πρβλ. καί Π. Διαθήκη Ἱερ. 9/24).

Φαίνεται ὅμως, ὅτι κάποιοι ἀδελφοί ἀπό ὑπερβολική εὐαισθησία πέ-

Ὠραῖοι Ἄνθρωποι

φτουν θύματα στήν ἀδίκη συμπεριφορά κάποιων ἄλλων, καί θά ἦταν παράλειψη ἠθικοῦ χρέους νά ἀποσιωπηθεῖ τό ἥρωικό τους παράδειγμα.

Ὁ Κ.Χ. ὑπηρέτησε τήν Ἀνεξάρτητη Ἐκκλησία τῆς Ἄνω Νέας Σμύρνης ἀπό τό Σεπτέμβριο τοῦ 1963 ἕως καί τήν 27 Ὀκτωβρίου 1986, δηλ. μιά εἰκοσπενταετία, πού ἦταν καί ἡ τελευταῖα τῆς ζωῆς του.